Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ 1944 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὑπεύθυνος Διευθυντής: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΥΡΚΑΣ | Ἔτος 12ον ◆ Ἀρ. Φύλλου 3247|510 | Τιμή δρχ. 10.000 | Ἀρχισυντάκτης: ΧΡ. Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Γραφεῖα Μητροπόλεως 42 Ἀρ. τηλ. 38-81

ΕΘΝΙΚΗ ΑΡΧΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΟΤΑΝ ΟΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ο ΣΥΝΩΜΟΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Ἡ ἐφημερὶς «Νέα Χρονικὰ» χαρακτηρίζει τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Τσῶρτσιλ ὡς μίαν ἐκκλησιν γραμμένην μὲ γλῶσσαν συντεταγμένην εἰς ὕφος συνωμότου. Καλύτερα δὲν θὰ ἠδυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ τὴν χαρακτηρίσωμεν. Ἡ σκληρότης καὶ ἡ εἰλικρίνεια τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτοῦ δὲν ἔχει ἀνάγκην περαιτέρω σχολίων καὶ ξυγίζει ἰδιαιτέρως πολὺ βαρειὰ ὅταν ἐξέρχεται ἀπὸ τὰ χείλη ἑνὸς Ἄγγλου. Εἶναι ὅμως ἐν πάσῃ περιπτώσει λίαν ὀμφιβαλὸν ἂν τὰ «Νέα Χρονικὰ» ἔχουν πλήρη συνείδησιν τῆς σημασίας τοῦ χαρακτηρισμοῦ των —καθ' ὃν τρόπον μάλιστα τὸν ἐχαρακτήρισαν — ἑνὸς λόγου τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ. Ἡμεῖς ὅμως οἱ Ἕλληνες οἱ ὁποῖοι ἔχομεν πικρὰν πεῖραν τόσον τῶν λόγων ὅσον καὶ τῶν ἔργων τῶν συνωμοτῶν διακρίνομεν εἰς τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ Τσῶρτσιλ μερικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν γνώμην μας, φωτίζουν θαυμασίως τὴν ὅλην προσωπικότητα τοῦ ἀνδρὸς ὁ ὁποῖος διευθύνει σήμερον τὰς τύχας τῆς Ἀγγλίας.

Καὶ τοῦτο ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ὁ Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ ἀπέστειλε τὸν υἱόν του Ράνδολφ πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν συμμοριτῶν Τίτο. Ἤδη ἀπὸ τὸ 1941 ἀκριβέστερον δὲ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται ἀπεσύρθησαν μὲ ἐκπληκτικὴν ταχύτητα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγκατέλειψαν ἀποτόμως τὴν ἀμυνάν της, θεωρήσαντες αὐτὴν ὡς καθαρῶς ἑλληνικὴν ὑπόθεσιν, ἐνῶ ὀλίγον χρόνον πρότερον ἦλθον εἰς τὴν χώραν μας μὲ τὴν πανηγυρικὴν πρόσχεσιν τῆς προστασίας της. Ἐφανερώθησαν εἰς ἡμᾶς κατὰ τρόπον ἀρκούντως σαφῆ, διὰ νὰ μὴ μεταχειρισθῶμεν ἄλλην ἔκφρασιν αἱ πραγματικαὶ προθέσεις τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ. Ἀρχότερον ἐδιδάξθημεν ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐξ ἰδίας πείρας, ὅπως καὶ μερικοὶ ἄλλοι βαλκανικοὶ λαοί, ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὅταν ὁμιλῇ διὰ τῶν ὑποκινήσεών του ἐγένετο παραλίγος τῆς ἥττας μας, ἔθετε τὸν δάκτυλον ἐπὶ τῶν πληγῶν μας, τὰς ὁποίας ἠγωνιζόμεθα νὰ ἐπουλώσωμεν μὲ τὴν βοήθειαν τῆς εἰρήνης. Ἐννοοῦμεν τὴν δρᾶσιν τῶν διαφόρων συμμοριῶν.

Ἡ ἔννοια τοῦ συνωμότου περιέχει ἐν ἑαυτῇ πάντοτε στοιχεῖα μιᾶς ὑπογείου καὶ ἐγκληματικῆς δράσεως. Πᾶς ὅστις γνωρίζει ὡς ἡμεῖς τὴν τρομερὰν πληγὴν τῶν συμμοριῶν δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ κάμῃ σύγχυσιν μεταξὺ ἑνὸς συνωμότου καὶ ἑνὸς ἐπαναστάτου. Εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ συνωμότου ὑπάρχει ἀκόμη καὶ μία κακὴς προθέσεως ἐπωνυμία ἡ ὁποία ἐμφανίζεται παντοῦ ἀλλὰ πουθενὰ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πιασθῇ καὶ τῆς ὁποίας κύριος σκοπὸς εἶναι, ὥστε ὁ καθεὶς ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτήν, δύναται νὰ ἀλλάξῃ φρονήματα ὅπως ἀλλάζει τὸ ὑποκόμισόν του. Τέλος εἰς τὴν ἔννοιαν τοῦ συνωμότου προσαρμόζεται καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἐχθρὸς πάσης δυνάμεως ἡ ὁποία θέλει νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν τάξιν, εἴτε ἡ δύναμις αὐτὴ εἶναι ξένη εἴτε γηγενὴς καὶ ὅτι ἀπαντᾶται παντοῦ ὅπου κουρασμένοι καὶ τυραννικὰ ὀργανισμοὶ ἀγωνίζονται διὰ τὴν ἀνάρρωσιν καὶ τὴν ἀνόρθωσιν των, ὅτι ἐκεῖ πάντοτε αὐξάνουν οἱ καρποὶ του ὅπου ἔξωθεν ὠφελιμοποιεῖ δυστυχία ἀγωνίζεται νὰ κυριαρχήσῃ τῆς μοίρας. Ὁ σπόρος τοῦ συνωμότου φυτρώνει παντοῦ ὅπου παρίσταται ἀνάγκη τῆς δημιουργίας σταθερῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτειακῶν μορφῶν, δηλαδὴ εἰς τὰ ὅρια ἐκεῖνα τῆς ἀνθρωπίνης συμβιώσεως τὰ ὁποῖα εἰς ἐποχὰς ἀναστατώσεων εὑρίσκονται εἰς τὸ μεταίχμιον μεταξὺ τῆς δημιουργικῆς ἀνοικοδομήσεως καὶ τῆς ἀναρχίας.

Ἐξεταζόμεναι ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης αἱ παρατηρήσεις τῶν «Νέων Χρονικῶν», εἰς τὸν τελευταῖον λόγον τοῦ Τσῶρτσιλ καθίστανται πολὺ σημαντικώτεραι καὶ ἀποκτοῦν πρὸς τούτοις καὶ πολὺ γενικωτέραν σημασίαν ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἐφαντάσθη τὸ ἀγγλικὸν φύλλον. Διότι παρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς πλέον ἡ συμβολικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Τσῶρτσιλ ἀπέστειλε τὸν υἱόν του πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τῶν συμμοριτῶν Τίτο.

◆

Μὲ τὸν Οὐΐνστων Τσῶρτσιλ ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς — σημειωτέον οὐχὶ τυχαίως — εἷς μέγας ἀπωτάτην ἄκραν τῆς ἠπείρου μας, εἰς μίαν χώραν δηλαδὴ τῆς ὁποίας τὸ κέντρον τοῦ βάρους εὑρίσκεται ἀπὸ μακρὰ ἤδη ἐκτὸς τῆς εὐρωπαϊκῆς ἠπείρου, εἰς πολιτικὸς τοῦ ὁποίου ἡ πολιτικὴ τόσον δυσαρεστεῖ τὸ περιεχόμενον ὅσον ἄφορᾷ καὶ τὴν τακτικὴν καὶ τὰς μεθόδους της ὁμοιάζει ὀπελπιστικῶς πρὸς τὰς μεθόδους τῶν συνωμοτῶν τὰς ὁποίας ἡμεῖς γνωρίζομεν δυστυχῶς πολὺ καλά. Καὶ διὰ τὸν «πολιτικόν» αὐτὸν καὶ τὴν «πολιτικήν του τέχνην» ἐφαρμόζεται ἀπολύτως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἴπομεν ἀνωτέρω περὶ τῆς φύσεως τοῦ συνωμότου καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας του.

Ὁ Τσῶρτσιλ δὲν περιορίζεται μόνον εἰς τὸ νὰ εὐνοῇ καὶ νὰ προάγῃ τὴν συμμοριακὴν κίνησιν, ὅπου δήποτε καὶ ἂν ἐμφανισθῇ αὕτη, συνωμοτῶν οὕτω ἐναντίον τῆς Εὐρώπης τὴν ὁποίαν, ἐπειδὴ εἶνε ὁ πλέον ἀδύνατος τῶν «τριῶν μεγάλων συμμάχων» προδίδει ἄλλοτε μὲν εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ ἄλλοτε εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ἀναλόγως τῶν συμφερόντων του τῆς στιγμῆς. Τοῦτο ὅπως βλέπομεν, εἶνε μία τόσον πιστὴ ἐκδήλωσις συνωμοτικῆς τακτικῆς ὥστε κατὰ βάθος οὐδεὶς δύναται νὰ ἐκπλαγῇ ὅταν τοῦ διατυποῦται ὑπὸ τῶν ἰδίων συμπατριωτῶν του ὅτι ὁμιλεῖ τὴν γλῶσσαν τοῦ συνωμότου.

Ὁ Τσῶρτσιλ, διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν ἕνα ἀμερικανισμόν, εἶνε ὁ ὑπ' ἀριθμὸν 1 συνωμότης τῆς Εὐρώπης» καὶ συνέλαβε τὴν τακτικὴν αὐτὴν καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ὑπῆρχον εἰς τὴν χώραν μας συμμορίαι ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τῶν συμμοριτῶν τοῦ ΕΑΜ ἢ τοῦ Τίτο εἰς τὴν τέως Γιουγκοσλαβίαν. Ἡ ἀνήκουστος αὐτὴ ἀσυνειδησία τοῦ ἀξίου αὐτοῦ δολοφόνου τοῦ δουκὸς τοῦ Μόλμπορού, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξεν ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐμφανίσεώς του ἐπὶ τῆς πολιτικῆς κονίστρας, ηὐξήθη ἀπὸ δεκαετηρίδος εἰς δεκαετηρίδα ὥστε σήμερον κυριαρχοῦν ἀπολύτως εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Τσῶρτσιλ αἱ κατασταλαγμένα καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ὡς γνωστὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐνδιαφέρθη ἀπὸ καιροῦ ἤδη, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τουρκικῶν πετρελαιοπηγῶν. Οὕτω π. χ. οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχον ἐπιτύχει πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἤδη, ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν τὸ προνόμιον ἐκτελέσεως γεωτρήσεων πρὸς ἀνακάλυψιν πετρελαίου, χωρὶς ὅμως νὰ κάμουν πρακτικὴν χρῆσιν τοῦ προνομίου τούτου. Ἡ νέα τουρκικὴ δημοκρατία δὲν ἀνενέωσε τὸ προνόμιον ἐκεῖνο, ἀλλ' ἤρχισα τὴν ἀναζήτησιν πετρελαίων διὰ τῶν ἰδίων της ὀργανώσεων.

Τελευταίως ἕνας ἀμερικανικὸς ὅμιλος ἤρχισε διαπραγματεύσεις μὲ τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐν Τουρκίᾳ κοιτασμάτων πετρελαίου.

Αἱ διαπραγματεύσεις ὅμως ἀπέτυχον, ἐπειδὴ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐζήτουν τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν τουρκικῶν πετρελαίων ἐπὶ 99 ἔτη, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς ἀγωγοῦ μήκους ἑνὸς τουρκικοῦ λιμένος. Ἡ παραγωγὴ θὰ διενέμετο ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἑταιριῶν. Αἱ προσπάθειαι αὗται τῶν Ἀμερικανῶν εἶνε, πάντως, ἐνδιαφέρουσαι, ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ σχέδια ἐπικρατήσεως τῶν εἰς τὰς πετρελαιοφόρους περιοχὰς τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Ε. Ν.

Η ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΥΠΕΔΑΦΟΥΣ

Καθὼς ἀγγέλλεται ἀπὸ τὴν Ἄγκυραν, παρὰ τὴν Ἰσμαηλίαν τῆς νοτίου Μικρασίας ἀνεκαλύφθησαν νέα κοιτάσματα πετρελαίου. Πρόκειται, ὡς λέγεται, περὶ ἁλουσίων κοιτασμάτων, τὰ ὁποῖα ὅμως εὑρίσκονται εἰς μέγα βάθος.

Ἡ ἀνακάλυψις ὀφείλεται εἰς τὰς συστηματικὰς γεωτρήσεις τοῦ τουρκικοῦ ἱνστιτούτου ἐξερευνήσεως τοῦ ὑπεδάφους τῆς χώρας. Τὸ ἵδρυμα τοῦτο ἀσχολεῖται ἀπὸ δεκαετίας περίπου μὲ ταύτας ἐργασίας. Τὰς μεγαλειτέρας πιθανότητας ἐπιτυχίας ἐμφανίζουν αἱ γεωτρήσεις εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης (Μουρεφτὲ, Ἱσμπὰ καὶ Κογιούτι), εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Ἀδάνων καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Μικρασίας.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐγίναν ἐντατικαὶ ἔρευναι ἰδίως εἰς τὴν Μικρασίαν. Ἡ σπουδαιοτέρα μέχρι τοῦδε ἀνακάλυψις τοῦ ρηθέντος ἱνστιτούτου ἐρευνῶν ἐπετεύχθη εἰς τὸ Μπεσιρὲ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ἀνευρέθη κοίτασμα πετρελαίου εἰς βάθος 1048 μέτρων.

Συνολικῶς τὸ ἱνστιτοῦτον ἐξετέλεσε κατὰ τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη 40 δοκιμαστικὰς γεωτρήσεις, αἱ πλεῖσται τῶν ὁποίων ὅμως δὲν ἀπέφερον τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα.

Ἐν τούτοις, οἱ εἰδικοὶ κύκλοι τῆς Τουρκίας εἶνε τῆς γνώμης, ὅτι ἡ γεωλογικὴ σύστασις τοῦ τουρκικοῦ ἐδάφους καὶ ἡ γειτνίασις τῆς χώρας πρὸς τὰς μεγάλας ρωσσικάς, ἰρακικὰς, περσικὰς καὶ ρουμανικὰς πετρελαιοπηγὰς καθιστοῦν πολὺ πιθανὴν τὴν ὕπαρξιν ἀναλόγων κοιτασμάτων καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν.

Ὡς γνωστὸν καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐνδιαφέρθη ἀπὸ καιροῦ ἤδη, διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ ἐκμετάλλευσιν τουρκικῶν πετρελαιοπηγῶν. Οὕτω π. χ. οἱ Ἀμερικανοὶ εἶχον ἐπιτύχει πρὸ τοῦ παγκοσμίου πολέμου ἤδη, ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Αὐτοκρατορίαν τὸ προνόμιον ἐκτελέσεως γεωτρήσεων πρὸς ἀνακάλυψιν πετρελαίου, χωρὶς ὅμως νὰ κάμουν πρακτικὴν χρῆσιν τοῦ προνομίου τούτου. Ἡ νέα τουρκικὴ δημοκρατία δὲν ἀνενέωσε τὸ προνόμιον ἐκεῖνο, ἀλλ' ἤρχισα τὴν ἀναζήτησιν πετρελαίων διὰ τῶν ἰδίων της ὀργανώσεων.

Τελευταίως ἕνας ἀμερικανικὸς ὅμιλος ἤρχισε διαπραγματεύσεις μὲ τὴν τουρκικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἐν Τουρκίᾳ κοιτασμάτων πετρελαίου.

Αἱ διαπραγματεύσεις ὅμως ἀπέτυχον, ἐπειδὴ οἱ Ἀμερικανοὶ ἐζήτουν τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν τουρκικῶν πετρελαίων ἐπὶ 99 ἔτη, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν ἑνὸς ἀγωγοῦ μήκους ἑνὸς τουρκικοῦ λιμένος. Ἡ παραγωνὴ θὰ διενέμετο ἐξ ἡμισείας μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἑταιριῶν. Αἱ προσπάθειαι αὗται τῶν Ἀμερικανῶν εἶνε, πάντως, ἐνδιαφέρουσαι, ἐν συναφείᾳ πρὸς τὰ σχέδια ἐπικρατήσεως τῶν εἰς τὰς πετρελαιοφόρους περιοχὰς τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

Ε. Ν.

ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ ΠΑΡΑΧΩΡΟΥΝΤΑΙ ΩΣ ΣΦΑΙΡΑ ΕΠΙΡΡΟΗΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΟΒΙΕΤ

Οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» ἀποκαλύπτουν τὸ αἴσχος τῆς Τεχεράνης

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 31, (Δ. Ν.Β.) — Οἱ «Τάϊμς τῆς Νέας Ὑόρκης» γράφουν, ὅτι γενικῇ εἶναι ἡ γνώμη καθ' ἣν ὁ Ροὺσβελτ καὶ ὁ Τσῶρτσιλ συιεφώνησαν εἰς τὴν Τεχεράνην νὰ παραιτηθοῦν ὅλων τῶν σχεδίων των εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ταῦτα θὰ παραχωρηθοῦν εἰς τὴν Σοβιετικὴν Ἕνωσιν ὡς σφαῖρα ἰδικῆς της ἐπιρροῆς. Τοῦτο σημαίνει μεγάλην μεταβολὴν εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ στρατηγικὴν τακτικὴν τῶν συμμάχων. Ἐξηγεῖ ἀκόμη καὶ πολλὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα παρετηρήθησαν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὸν Μεσογειακὸν χῶρον. Ἐξηγεῖ περαιτέρω τὴν μετάστασιν τῶν συμμάχων ἀπὸ τὸν Μιχαήλοβιτς πρὸς τὸν Τίτο. Ἐξηγεῖ τέλος καὶ τὴν ἐπανειλημμένως γενομένην δήλωσιν ὅτι ἐπετεύχθησαν οἱ ἀγγλοαμερικανικοὶ σκοποὶ εἰς τὴν Μεσόγειον Θάλασσαν.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΠΕΤΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

ΣΑΓΚΑΗ (ΔΝΒ). — Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως ἑορτάζει τὴν τετάρτην ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς κινεζικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ Ναγκίν. Αἱ ἐθνικαὶ σημαῖαι τῆς Κίνας κυματίζουν ἐπὶ τῶν δημοσίων κτιρίων, καταστημάτων καὶ οἰκιῶν. Αἱ σολαὶ εἶναι κλειστὰ καὶ τὰ πάρκα ἐλεύθερα διὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὸ κοινόν. Αἱ ἀρχαὶ διωργάνωσαν εἰς δημοσίους χώρους ἐπισήμους τελετὰς. Λαμβάνει χώραν μία μεγάλη συγκέντρωσις πλήθους μὲ παραστάσεις θεατρικὰς καὶ κινηματογραφικὰς καὶ μὲ ἀγώνισμα ἅματος. Ἡ ἐθνικὴ κινεζικὴ ταχυδρομικὴ ὑπηρεσία ἐκδίδει διὰ τὴν ἐπέτειον τῆς ἑορτῆς ἀναμνηστικὰ γραμματόσημα.

ΤΣΙΓΚ ΚΙΝΚ (ΔΝΒ). — Ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Μαντσουκουὸ ἀπέστειλεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως τῆς Κίνας Βάγκτσιγκβάϊ συγχαρητήριον μήνυμα ἐπὶ τῇ τετάρτῃ ἐπετείῳ τῆς ἐπανόδου τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως τῆς Κίνας εἰς τὴν παλαιὰν πρωτεύουσαν Νανγκίνγκ.

ὁποῖος συνέγραψε 10 δράματα ἀπὸ τὰ 40 περίπου εἰς τὰ ὁποῖα ἔπαιξε. Εἰς τὰ θεατρικὰ αὐτὰ ἔργα ἔβλεπε κανεὶς τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα θρυλικῶν μορφῶν τῆς Ἰαπωνικῆς φυλῆς καὶ ἀπεθαύμαζε τὰς ὑψίστας ἀρετὰς τῆς ἐκτελέσεως ὡς τοῦ καθήκοντος, τῆς ἀπολύτου πιστεως καὶ τῆς φίλτρης αὐτοθυσίας. Ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Τὰ ἔργα αὐτὰ ἠδυνήθησαν νὰ κρατήσουν τὴν θέσιν των ἐπὶ αἰῶνας, παραπλεύρως τοῦ δράματος τῆς ἑκάστοτε ἐποχῆς ἀπὸ τὴν ἰαπωνικὴν ζωὴν τοῦ λεγομένου «Σίμπα».

Τὸ θέατρον «Καμποῦκι» ἔγινε γνωστὸν καὶ ἔξω τῶν συνόρων τῆς Ἰαπωνίας. Εἶνε τὸ κλασικὸν ἰαπωνικὸν θέατρον ποὺ παρουσιάζει ἱστορικὰ ἔργα, δράματα ἠθῶν καὶ ἐθίμων καὶ χορευτικὰ ἔργα. Τὴν κεντρικὴν ἰδέαν ξαποστελλεῖ καὶ εἰς εἰς τὸν θεατρικὸν αὐτὸν κλάδον τὸ παλαιὸν ἰ δεῶδες τῶν Σαμουράϊ, ἡ τυφλὴ πίστις πρὸς τὸ ἔθνος καὶ τὸν αὐτοκράτορα. Τὰ θέατρον «Καμποῦκι» ἱδρύθη ἀπὸ μίαν γυναῖκα, τὴν Ὀ-Κούνι, ἡ ὁποία ἦτο χορεύτρια εἰς ἕνα ναόν. Τὸ γνωστότερον δρᾶμα τοῦ θεάτρου τούτου ὀνομάζεται: «Ἀκμὴ καὶ παρακμὴ τῆς γενεᾶς τῶν Ταῖρας», ποὺ εἶνε ἡ ἱστορία μιᾶς ὑπερηφάνου ἱπποτικῆς οἰκογενείας τοῦ 12ου αἰῶνος, ἡ ὁποία ἐξωντώθη εἰς ἕνα ἡρωϊκὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς νεωτέρας σὶ κογενείας τῶν Μινεμάτο. Τὸ ἔργον παίζεται μὲ λυρικὰ ἄσματα καὶ ὑπόκρουσιν ἐγχόρδων ὀργάνων. Τὸ θέατρον «Καμποῦκι» περιοδεύει συχνὰ καὶ δίδει παραστάσεις εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἰαπωνίας.

Ποία ὑπῆρξεν ἡ ἐπίδρασις τῆς εὐρωπαϊκῆς δραματουργίας, εἰς τὸ ἰαπωνικὸν θέατρον; Ἡ ἐπίδρασις αὐτὴ παρέμεινε περιωρισμένη εἰς ἕνα στενὸν κύκλον μόνον. Μονὲ τερνὰ μικρὰ θέατρα στὴν Ἰαπωνίαν παίζουν μὲν ἔργα τοῦ Ἴψεν, τοῦ Χάουπτμαν, τοῦ Στρίντμπεργκ καὶ τοῦ Μπέρναρ Σῶ, καθὼς καὶ ἰαπωνικὰ ἔργα, ἐπηρεασμένα ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς αὐτούς, ἀλλ' ὁ Ἰάπων θεατὴς προτιμᾷ τὸ «Καμποῦκι» του, τὸ ρωμαντικὸν ἡρωϊκὸν δρᾶμα, κατὰ δεύτερον λόγον δὲ τὸ μεσαιωνικὸν θέατρον «Νὸ» καὶ τὸ Κυκλοθέατρον, τὰ κυριώτερον τῶν ὁποίων εἶνε τὸ «Μπουνράκου-Ζᾶ» εἰς τὴν Ὀσάκα.

Στὴν Ἰαπωνίαν χρησιμοποιοῦσαν περιστροφικὰς σκηνάς, πρὶν ἀπὸ 100 ἔτη ἤδη, ἐνῶ στὴν Εὐρώπην ἡ σκηνικὴ αὐτὴ πρόοδος μόλις περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἔσημειώθη. Τὸ εὐρωπαϊκὸν θέατρον θεωρεῖται ἀπὸ τοὺς Ἰάπωνας ὡς πολὺ ρεαλιστικόν. Τὸ θέατρον «Καμποῦκι» παρέχει μίαν γνησίαν εἰκόνα τῆς ἰαπωνικῆς ψυχῆς καὶ διανοητικότητος, εἰς τὴν ὁποίαν πρωτεύουσι πάντοτε τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τῆς τυφλῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ Ἔθνος καὶ τὸν Ἀρχηγόν του.

Χ. ΒΑΝΤΕΡΣΕΚ

ΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΤΟ ΙΑΠΩΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

Τοῦ δόκτορος Χ. ΒΑΝΤΕΡΣΕΚ

Πρὶν ὀλίγα χρόνια, εἶχεν ἡ Εὐρώπη τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τὴν θεατρικὴν τέχνην τῆς Ἰαπωνίας ἀπὸ τὰς παραστάσεις τοῦ θιάσου Τὰ καραζούκα στὴν Γερμανίαν. Ὁ θίασος αὐτὸς παρουσίασεν εἰς τὸ εὐρωπαϊκὸν κοινὸν ἕνα παλαιὸν ἰαπωνικὸν ἡρωϊκὸν δρᾶμα τοῦ Τακέντα Ἰζούμε.

Ἡ ἰαπωνικὴ θεατρικὴ τέχνη ἔχει τὰς ρίζας της εἰς τὴν πρὸ τὴν ἱερότητα τοῦ ἔθνους. Χάρις εἰς τὸν στενὸν σύνδεσμον τῆς ἰαπωνικῆς τέχνης πρὸς τὰς ἐθνικὰς παραδόσεις, ἠδυνήθη τὸ θέατρον νὰ διατηρήσῃ ζωντανὸν τὸν κόσμον τῆς ἀρχαίας Ἰαπωνίας, ἐὰν ἐξαιρέσωμεν μερικὰς ἀσημάντους ἀπομιμήσεις τῆς εὐρωπαϊκῆς θεατρικῆς τέχνης. Τὸ ἰαπωνικὸν λαϊκὸν θέατρον δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἓν ζωντανὸν μουσεῖον τῆς ἀρχαίας Ἰαπωνίας. Ἀπὸ τελεῖ τὴν ψυχὴν τῶν ἐθνικῶν παραδόσεων καὶ τῆς φυλετικῆς προελεύσεως τοῦ ἰαπωνικοῦ λαοῦ.

Ἡ ἰαπωνικὴ θεατρικὴ σκηνὴ ἀποτελεῖ τὸ καλλίτερον μέσον διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ἡρωϊκοῦ καὶ ἀνδροπρεποῦς χαρακτῆρος τοῦ μεγάλου τοῦ λαοῦ. Αἱ ἡρωϊκαὶ τραγῳδίαι καὶ οἱ δραματοποιημένοι ἐθνικοὶ θρῦλοι καὶ μῦθοι παίζονται ἀπὸ σκηνῆς βάσει κανόνων καὶ νόμων, ποὺ ἐκληρονομήθησαν ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν τῶν ἠθοποιῶν.

Τὸ ἰαπωνικὸν θέατρον ἠμπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς γεννηθὲν περὶ τὸ ἔτος 1600. Οἱ πρῶτοι ἠθοποιοὶ ἦσαν, ἀρχικῶς, καὶ οἱ συγγραφεῖς τῶν ἔργων ποὺ ἔπαιζον. Ταυτοχρόνως ἦσαν καὶ χορευταί, ξιφομάχοι, καλλιγράφοι, σχεδιασταὶ σκηνικῶν καὶ ξυλογλύπται. Τρία εἴδη ἰαπωνικοῦ θεάτρου ἀνεπτύχθησαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν αἰώνων: ἡ θεατρικὴ τέχνη «Νό», τὸ θέατρον «Καμποῦκι» καὶ τὸ κουκλοθέατρον.

Τὸ ἰαπωνικὸν δρᾶμα «Νό» εἶνε τὸ παλαιότερον ἐξ ὅλων. Ἔχει θρησκευτικὴν μᾶλλον μορφὴν καὶ παίζεται, καὶ σήμερον ἀκόμη, μὲ πολὺ ἐκφραστικὲς μάσκες, κυρίως μέσα εἰς ναούς· ἡ ἐπάνω εἰς μικρᾶς σκηνᾶς ἰδιωτικῶν ὑπηρετῶν. Ἔχει μίαν βαθυστόχαστον συμβολικὴν ἔννοιαν καὶ παίζεται μὲ ὑπερβολικὴν πραγματικότητα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἠθοποιῶν εἶναι πολὺ μικρός, σκηνικὰ δὲν χρησιμοποιοῦνται. Τὴν θεατρικὴν ἱεροτελεστίαν, ὅμως, περιβάλλει μία πολὺ βαθεῖα θρησκευτικὴ κατάνυξις. Ἐδῶ γίνεται ὁρατὴ ἡ πιὸ ἐκλεκτὴ ἰαπωνικὴ δραματικὴ τέχνη, ποὺ ἔχει τὰς ρίζας της στὴν παλαιοτάτην καὶ μὲ τὴν θρησκείαν στενώτατα συνδεδεμένην ἐθνικὴν ζωὴν τῶν Ἰαπώνων.

Ὁ μεγάλος ἠθοποιὸς Σακάτα Τογιοῦρο ὡδήγησε, κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, τὸ ἰαπωνικὸν θέατρον εἰς ἀφάνταστον καλλιτεχνικὸν ὕψος. Ὁ ἠθοποιὸς αὐτὸς ποὺ ἔζησεν εἰς τὸ Κιότο, μετέβαλε τὸ ἰαπωνικὸν θέατρον ἀπὸ μίαν στάσιμον καὶ μονότονον χορευτικὴν σκηνὴν εἰς μίαν πραγματικὴν λαϊκὴν σκηνήν, ποὺ ἀντλεῖ τὰς δυνάμεις της ἀπὸ τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα καὶ τὴν ἐθνικὴν πίστιν. Ὁ Τογιοῦρο ἦτο τῆς γνώμης, ὅτι τὸ θέατρον πρέπει νὰ εἶναι ἰδεαλιστικὸν καὶ νὰ μὴ ἀπαιδεῖ μόνον τὴν ὡμὴν πραγματικότητα.

Ὁ Σακάτα Τογιοῦρο συνέγραψε πολλὰ δράματα, ἁμιλλώμενος πρὸς τὸν σύγχρονόν του ἠθοποιὸν Ντανγιοῦρο, ὁ

ΣΤΗΝ ΒΙΛΕΛΜΣΤΡΑΣΣΕ ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΠΛΗΡΗΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΞ ΤΟΥ ΗΝΤΕΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙΣΑΝ ΚΡΙΣΙΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. — Ἓν γερμανικὸν πρακτορεῖον εἰδήσεων ἀναφέρει πληροφοριακῶς τὰ ἑξῆς: Διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κρίσιν περὶς τοῦ προσώπου τοῦ Βρεττανοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν λέγεται εἰς τὴν Βιλλελμστράσσε ὅτι ὁ Ἤντεν προσπαθεῖ νὰ ὑπερμαυνθῇ ἑαυτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΕΝΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΤΑΓΜΑΤΟΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΟΥ ΚΟΒΕΛ
ΕΜΑΤΑΙΩΣΕ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΑΣ ΠΡΟΘΕΣΕΙΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 31.3.44 (ΔΝΒ). Τὸ εἰς τὸ πολεμικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς 29ης Μαρτίου μνημονεύομενον ὑπ' ἀριθ. 670 τάγμα ἀσφαλείας τὸ ὁποῖον ἀπετελεῖτο κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ κατοίκους τοῦ Ρήνου καὶ τῆς Βεστφαλίας εἶχε λάβει τὴν ἐντολὴν κατὰ τοὺς ὀγῶνας Β.Δ. τοῦ Κοβὲλ νὰ συγκρατήσῃ τὸν διεισδύσαντα ἐχθρὸν παρὰ τὴν Β.Δ. σι δηροδρομικὴν γραμμήν. Οἱ γρεναδιέροι ἐπολέμησαν μὲ ὑπέροχον ἀνδρείαν π ιεκυκλώθησαν ὅμως ὑπὸ ἀριθμητικῶς ὑπερτέρων ἐχθρικῶν δυνάμεων.

Ἀφοῦ διὰ βολῆς πυροβολικοῦ κατεστράφη καὶ τὸ τελευταῖον μηχάνημα ἀσυρμάτου τὸ ὁποῖον συνέδεε τὴν μικρὰν ὁμάδα μὲ τὸ κύριον σῶμα τῶν στρατευμάτων μας, ὁ περαιτέρω ἀγὼν ἐφαίνετο τελείως ἀπωλεσθεὶς μέσα εἰς τὰ βάσδες καὶ ἕλωδες ἔδαφος τοσοῦτο μᾶλλον καθ' ὅσον τόσον ὁ ἐφοδιασμὸς τῆς ὁμάδος εἰς τρόφιμα καὶ πολεμεφόδια ὅσον καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς αὐτῆς δι' ὑγειονομικοῦ ὑλικοῦ εἶχε τελείως καταστραφῆ.

Κατὰ τὰς ἐπακολουθησάσας τέσσαρας ἡμέρας ἡ μικρὰ ὁμὰς ἀριθμοῦσα 300 περίπου ἄνδρας ἐδέχθη σχύι ὁ λιγωτέρας τῶν 11 σοβιετικῶν ἐπιθέσεωνδιενεργουμένωνὑπὸ δύο σοβιετικῶν συνταγμάτων. Οἱ Γρεναδιέροι ἀπέκρουσαν ἁπάσας τὰς ἐπιθέσεις προέβησαν δὲ καὶ εἰς ἀποτελεσματικὰς ἀντεπιθέσεις θέσαντες ἐκτὸς μάχης ἄνω τῶν 100 μπολσεβίκων "Οταν τὰ ἀνιχνευτικὰ τοῦ ἀέρος τῶν ἡμετέρων δυνάμεων ἀνεκάλυψαν τὴν θέσιν τῆς ἐν τῷ τοῦ στενωτάτου χώρου ἀγωνιζομένης γερμανικῆς ὁμάδος ἐπικολούθησανὑμέωςδιὰ τῆς ἀεροπορικῆς ὁδοῦ ἡ ἀποτολὴ εἰς αὐτὴν πολεμικοῦ καὶ διαφόρου ἄλλου ὑλικοῦ μέχρις ὅτου ὁ ἐκ Δάντσιχ κατάγόμενος διοικητὴς τοῦ τάγματος Μπροῦνο Μπογὲρτ κατώρθωσε διὰ τῶν ἰδίων του δυνάμεων νὰ διασπάσῃ διὰ μιᾶς τολμηρᾶς ἐπιθέσεως τὸν ἐχθρικὸν κλοιόν. Διὰ τῆς ὑποδειγματικῆς ταύτης στάσεως τοῦ τάγματος ἀσφαλείας ἐματαιώθη ἡ πρόθεσις τῶν Σοβιὲτ νὰ διεισδύσουν ἐντὸς τῶν γερμανικῶν μαχητικῶν ὁμάδων.

Η ΑΓΓΛΙΑ ΔΙΕΞΑΓΕΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΚΑΤΑΚΤΗΤΙΚΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΚΡΟΑΤΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

ΑΓΡΑΜ 31. (ΔΝΒ).—Ἡ ἐφημερὶς «Χιρβάτσκι Ναρὸτ» καταλήγει εἰς ἓν κύριον ἄρθρον της εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ ἀγγλικὸς λαὸς οὐδέποτε διεξήγαγε πόλεμον διὰ τὴν τιμὴν του ἢ διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας του ἀλλὰ ἀποκλειστικῶς διὰ νὰ πλουτίσῃ. Ἡ ἐφημερὶς γράφει :

«Εἰς ὁλόκληρον τὴν βρεττανικὴν αὐτοκρατορίαν δὲν ὑπάρχει οὐδὲ ἓν τετραγωνικὸν μέτρον ἐδάφους τὸ ὁποῖον νὰ μὴ ἔχῃ καταληφθῆ διὰ παταμῶν αἱμάτων καὶ διὰ φλογῶν.» Ἡ ἐφημερὶς στηρίζεται ἐπὶ γνωμῶν "Αγγλων Ἱστορικῶν καὶ πολιτικῶν. Ἐὰν ὀρκίσωμεν ἀπὸ τὸν ληστοπειρατὴν Ντρέϊκ μέχρι τοῦ Τσῶρτσιλ βλέπομεν ἀμέσως ὅτι ἡ ἀγγλικὴ βουλιμία παραμένει πάντοτε ἡ ἰδία, πιστὴ εἰς τὴν ἀρχὴν τ ῦ Μπάλφουρ κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ μεγάλο ψάρι τρώγει πάντοτε τὸ μικρό. Τὸ ρητὸν αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν θεμελιώδη ὀρχὴν τῆς βρεττανικῆς κυριαρχίας ἡ ὁποία παραμένει καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀμετάθλητος

Ο ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ ΟΜΟΛΟΓΕΙ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΣΣΙΝΟ
"ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΜΑΣ ΕΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ"

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ 31, (ΔΝΒ).— Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν Στίμψον ἀνεκοίνωσεν τὴν Πέμπτην εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου ὅτι ἡ ἐπίθεσις τῶν συμμάχων κατὰ τοῦ Κασσίνο ἐμειώθη εἰς ἔντασιν χωρὶς νὰ ἐπιτευχθοῦν τὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα ἀνέμεναν οἱ σύμμαχοι. Ὁ Στίμψον προσέθεσεν ὁκόμη : « Τὸ πραγματικὸν γεγονὸς εἶναι ὅτι οἱ Γερμανοὶ μᾶς ἐσταμάτησαν». Εἰς τὸν Στίμψον ὁ ὁποῖος πρότερον προέβαινεν εἰς τόσον μεγάλους κομπορίμανος λόγους ἦτο λίαν δύσκολον νὰ προβῇ εἰς τὴν ὁμολογίαν ταύτην ἡ ὁποία ἀνατρέπει ἀπόσας τὰς προβλέψεις τῆς Οὐάσιγκτων καὶ τοῦ Λονδίνου.

Ἡ ἦττα ὅμως τῶν συμμάχων παρὰ τὸ Κασσίνο εἶναι τόσον ὀφθαλμοφανὴς καὶ κατέστη τόσον φανερὰ ἀπὸ τὰς καυχησιολογίας τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν στρατηγῶν ὥστε ἤδη ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ αὐτὸς νὰ τὴν ὁμολογίσῃ ἀφοῦ καὶ ὁ τύπος ἐξέφρασεν ἤδη ὁπροκαλύπτων τὴν δυσφορίαν του διὰ τὴν ἀποτυχίαν. Τὸ νὰ βομβαρδίζῃ τις ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ ἐν μέσῳ ὁμίχλης γερμανικὰς πόλεις εἶναι πολὺ εὐκολότερα ἀπὸ τὸ νὰ ἀντικρύζῃ ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πεδίου Γερμανοὺς στρατιώτας.

ΚΑΤ' ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΟΥ ΚΡΕΜΛΙΝΟΥ Ο ΝΤΕΓΚΩΛ ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΙ ΝΕΑΣ ΔΙΚΑΣ

ΠΡΑΓΑ (ΝΤ.)—Ἡ κρίσις ἡ ὁποία κατέληξε εἰς τὴν ἐπικύρωσιν καὶ ἐκτέλεσιν τῆς καταδίκης τοῦ Πυσὼ εἰς τὸ Ἀλγέριον αὔξάνει καὶ προσεχῶς ἡ μία δίκη θὰ διαδέχεται τὴν ἄλλην ὁμοίως δὲ καὶ αἱ καταδίκαι. Εἰς γελοιογραφίαν παρισινῆς ἐφημερίδος ἐμφαίνεται ὁ Στάλιν μὲ ἓν τεράστιον χαῖνον στόμα εἰς τὸ ὁποῖον πίπτουν παντὸς εἴδους σφαῖραι. Εἰς τὸ βάθος φαίνεται ὁ Ντὲ Γκὼλ ὁ ὁποῖος ἔρριπτε τὴν κεφαλὴν τοῦ Πυσὼ εἰς τὸ στόμα τοῦ Στάλιν καὶ παρ' αὐτῶ εὑρίσκεται κάλαθος μὲ τὰς κεφαλὰς ἄλλων ὁπωφίων τῆς ἐπιτροπῆς ἐλέγχου μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἡ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Φλαντὲν καὶ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν Πεϋρουτόν. Ἡ κρίσις ἐν Ἀλγερίῳ εἶναι μεγαλυτέρα ἀπ' ὅτι ἐφαίνετο εἰς τὰς διαφόρους πληροφορίας περὶ συγκρούσεων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀλγερίου, περὶ διαφωνιῶν μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν. Ὁ Ντὲ Γκὼλ ὑπέστη βαρεῖαν διπλωματικὴν ἀποτυχίαν. Οὗτος προσεπάθησε κατ' ἀρχὴν διὰ τῶν συμμάχων νὰ ἐργασθῇ ὡς ἐπίσημος γαλλικὴ ἀπελευθερωτικὴ κυβέρνησις. Τοῦτο ἀπέτυχε. Διὰ διατανῆς τοῦ Ρούσβελτ πρὸς τὸν Αἰζενχάουερ ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπιτυχίας τῆς εἰσβολῆς ὁ Αἰζενχάουερ θὰ ὁρίσῃ τὴν νέαν κυβέρνησιν εἰς τὴν Γαλλίαν κατέστη σαφὲς εἰς τοὺς φυγάδας τοῦ Ἀλγερίου καὶ ἰδίως εἰς τὸν Ντὲ Γκὼλ ὅτι αἱ ἐλπίδες του νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς νόμιμος κυβέρνησις ἐναυάγησαν.

"Εκτοτε ὁ Ντὲ Γκὼλ **φαίνεται** ὅτι μὲ ἁπλοῦν ζῆλον ὁ πετάχθη εἰς τὰ Σοβιὲτ καὶ εἶναι ἕτοιμος νὰ προσφέρῃ καὶ νέας ὑσσίας εἰς τοὺς κομμουνιστάς. Προσεχῶς καθίστανται ὁπόλογοι δύο ἀξιωματικοί. Πρόκειται περὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου Κριστοφίνι καὶ τοῦ λοχαγοῦ του ὑπασπιστοῦ Πελτιέ. Ἀμφότεροι εἶχον ἐπίσημον ἀποστολὴν ἀπὸ τὸν Πεταίν εἰς τὴν Τύνιδα διὰ νὰ ὀργανώσουν τὴν γαλλικὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς προδοσίας καὶ τῆς ἀγγλοαμερικανικῆς ἐπιθέσεως εἰς εἰς βόρειον Ἀφρικήν. Συνεπῶς ἀμφότεροι οἱ ἀξιωματικοὶ ἀκριβῶς ὅπως καὶ οἱ μαχόμενοι ἄνδρες τῆς ἀφρικανικῆς φάλαγγος, θὰ ἔπρεπε νὰ τύχουν συμφώνως μὲ τὸ διεθνὲς πολεμικὸν δίκαιον μιᾶς περιποιήσεως ὡς στρατιῶται. Πλὴν ὅμως καθίστανται ὁπόλογοι ἐσχάτης προδοσίας.

Ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ ἀνθρώπων οἵτινες ἔδρασαν ἐν ὀνόματι τοῦ στρατάρχου καὶ τῇ ἐντολῇ τῆς ἐπισήμου γαλλικῆς κυβερνήσεως ὅπως ὑπερασπισθοῦν γαλλικὰς κτήσεις διὰ τοῦτο ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἀμέσως νὰ ἀντιδράσῃ. Ὁ ὑπουργὸς Ἐνριὸ καὶ ὁ ὑφυπουργὸς Ντὲ Μπρινὰν ἐδήλωσαν ἐξ ὀνόματος τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὅτι ἐὰν οἱ δύο οὗτοι ἀξιωματικοὶ καὶ τὰ μέλη τῆς ἀφρικανικῆς φάλαγγος ἐν Ἀλγερίῳ πάθουν τὸ παραμικρόν, τότε θὰ λάβῃ χώραν μία τρομερὰ ἀντεκδίκησις κατὰ τῶν ντεγκωλιστῶν καὶ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των, οἵτινες εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως.

ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΝΟΤΙΟΪΤΑΛΙΚΟΝ ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΑΠΟΚΛΕΙΣΘΕΙΣΑ ΙΝΔΙΚΗ ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΟΜΑΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 31.3.44 (ΔΝΒ). Εἰς τὸ Ν. Ἰταλικὸν μέτωπον κατεστράφη ἐντὸς τῆς μαχητικῆς περιοχῆς τοῦ Κασσίνο τὴν 29ην Μαρτίου 1944 μία ἀπὸ ἑβδομάδος ἀποκλεισθεῖσα ἰνδικὴ μαχητικὴ ὁμάς παρὰ τὸ ὕψωμα 435. Ὁ ἐχθρὸς ἀπώλεσεν ἄνω τῶν 100 νεκρῶν. Συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι ἔπλα καὶ διάφορο ἄλλο ὑλικόν.

Β. τοῦ Ἀλμπανέτα κατέστρεψεν μία ἡμετέρα ὁμὰς κρούσεως τὴν 29ην Μαρτίου ὁ ἐκ συνολικοῦ ἀριθμοῦ 7 ἐπιτιθεμένων ἐχθρικῶν ἁρμάτων μάχης καὶ ἐκυρίευσε πολεμοφόδια καὶ μηχανήματα ἀσυρμάτου. Εἰς ἕτερον σημεῖον κατεστράφησαν δύο ἕτερα ἅρματα μάχης.

Εἰς τὸ ὁπόλοιπον ΝΑ μέτωπον ὁλόκληρος ἡ ἡμέρα τῆς Τετάρτης διέρρευσεν ἡσύχως πλὴν ἀμφοτέρωθεν δράσεως πυροβολικοῦ καὶ ἀνιχνευτῶν.

Ἀπό τινος χρόνου ὁ ἐχθρὸς δημιουργεῖ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας τεχνητὴν ὁμίχλην ἐπὶ τοῦ κατεχομένου ὑπ' αὐτοῦ ἑδάφους καὶ τῶν κινήσεών του καὶ τῶν ὁδῶν ἐφοδιοπομπῆς ἵνα ἀποκρύψῃ ταύτας ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἀνιχνευτάς. Εἰς τὸ προγεφύρωμα τοῦ Νεττοῦνο ἀπωθήθη παρὰ τὸ Καράνο μία ἐχθρικὴ ὁμὰς κρούσεως δυνάμεως ἑνὸς λόχου Εἰς ἀποτυχούσας προωθήσεις τοῦ ἐχθροῦ αὐχμηρὰς τοῦ Κόλλε Ντὲλ Πότσο συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι τινές. Πυροβολαρχίαι μεγάλου βελληνεκοῦς καὶ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ ἐβομβάρδισαν σημεῖα ἐκφορτώσεως τοῦ ἐχθροῦ παρὰ τὸ Ἄντιζιο καὶ τὸ Νεττοῦνο καὶ ἔβαλον πῦρ παρενοχλήσεως κατὰ τῶν ὁδῶν ἐφοδιασμοῦ του.

Γερμανικὰ μαχητικὰ ἀεροπλάνα ἐπετέθησαν μετ' ἐπιτυχίας ἐναντίον ἐχθρικῶν θέσεων ὄπισθεν τοῦ Κασσίνο ὡς καὶ πλοίων πρὸ τοῦ λιμένος τοῦ Ἄντζιο. Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν κατερρίφθησαν 7 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα ἐξ ὧν τὰ 4 διὰ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ.

Κατὰ μίαν ἡμετέραν ἐπιχείρησιν ἐναντίον τῆς νήσου Γκοργκόνα, γενομένην τὴν νύκτα πρὸς τὴν 28ην Μαρτίου ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα ὁ ἐκεῖ σταθμὸς ἀσυρμάτου. Ἡ φρουρὰ τῆς νήσου, ἐξαιρέσει 2—3 ἀνδρῶν οἵτινες διέφυγον λόγω τοῦ σκότους, κατεστράφη ἐξ ὁλοκλήρου.

ΙΤΑΜΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 31 (ΔΝΒ)— Κατὰ μίαν εἴδησιν τοῦ Ρώϋτερ, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ «Φήματος τοῦ Σικάγου» συνταγματάρχης Ρόμπερτ Μὰκ Κόρμικ διετύπωσεν εἰς ἕνα λόγον του τὴν ἀπαίτησιν ὅτι αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ὀφείλουν μετὰ τὸν πόλεμον νὰ ζητήσουν τὴν ἐκκαθάρισιν ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν περιουσιῶν ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ ἡμισφαιρίου ἵνα εἰς τὸ μέλλον ἀσφαλισθῶσιν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἀπὸ πάσης ἐπιθέσεως.

ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗΝ

ΜΑΔΡΙΤΗ 31. (ΔΝΒ).—Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ραμιρὲς κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον τεθέντος εἰς ἐφαρμογὴν νόμου περὶ τύπου ἐξεδόθη ἤδη ὡς πληροφορεῖται τὸ πρακτορεῖον «ΕΦΕ» ἐκ Μπουένος "Αϋρες εἰς νέος νόμος περὶ τύπου ὁ ὁποῖος ἔχει κυρίως διοικητικὸν χαρακτῆρα καὶ καθορίζει τοὺς ὅρους ἐργασίας τῶν δημοσιογράφων. Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦτον προβλέπεται κατάλογος τῶν δημοσιογράφων καὶ ἡ ἐπαγγελματικὴ ταυτότης των.

ΓΕΝΕΥΗ 31. (ΔΝΒ).—Ἡ ἐν Μόσχᾳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Ἰζβέστια» πιστοποιεῖ ἤδη κατὰ μίαν εἴδησιν τοῦ Ρώϋτερ, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ κυβέρνησις ἐπιδιώκει μὲ ὅλα τὰ μέσα τὴν μπολσεβικοποίησιν τῆς κυβερνήσεως Μπατόλιο. Οὕτω κατὰ τὴν αὐτὴν ὑφημερίδα ἐγένοντο ἤδη ὁπὸ μέρους τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Βρεττανικὴν καὶ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν παραστάσεις «περὶ τῆς ἐπιτακτικῆς ἀνάγκης τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς Ἰταλικῆς κυβερνήσεως.

ΕΜΕΙΩΘΗ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΧΡΥΣΟΥ ΕΙΣ ΝΟΤΙΟΝ ΑΦΡΙΚΗΝ

ΓΕΝΕΥΗ (ΔΝΒ).—Ὁ ὑπουργὸς μεταλλείων τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἐδήλωσεν τὴν Τετάρτην κατὰ μίαν εἴδησιν ἐκ Καληπτάουν εἰς τὴν νοτιοαφρικανικὴν γερουσίαν ὅτι ἡ νοτιοαφρικανικὴ παραγωγὴ τῶν χρυσορυχείων ἐμειώθη κατὰ 1.822.000 οὐγγίας, αἵτινες ἀντιπροσωπεύουν μείωσιν κατὰ 11,1 ἑκατ. λιρῶν στερλινῶν.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 27.—Ὁ ἀριθμὸς τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν καὶ ἐργατρίδων παρασιασοζομένων πρὸς ἐργασίαν διὰ τὴν Γερμανίαν αὐξάνεται ἀλονέν. Εὐρύτατα στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος γνωρίζουν ὁπὸ πολυαρίθμους ἐπιστολὰς τῶν ὁπὸ ἐτῶν εἰς τὴν Γερμανίαν ἐργαζομένων μελῶν οἰκογενειῶν, ὅτι ἐκεῖ οἱ συνθῆκαι ἐργασίας εἶναι λίαν εὐνοϊκαὶ καὶ ὅτι τὸ κοινωνικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἐργάτας εἶναι ὑποδειγματικὸν ὁπὸ πάσης ὁπόψεως. "Εχουν ἀναγνωρίσει, ὅτι τὰ ὑπὸ τῆς γερμανικῆς προπαγάνδος δημοσιευόμενα εἶναι ἀπολύτως ἀξιόπιστα καὶ ἀντιποκρίνονται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ὑπερήφανος διὰ τὸ ὀγωνιστικὸν παρελθὸν τῆς πατρίδος του καὶ μὲ συναίσθησιν τοῦ καθήκοντός του ὁ "Ελλην ἐργάτης συμβάλλει σήμερον διὰ τὴν ὁριστικὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἤπειρον πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τοῦ ἰδικοῦ του λαοῦ. "Εκαστος γνωρίζει ὅτι πάλιν καὶ τὴν φορὰν ταύτην πρόκειται περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ ὁποία τότε μόνον δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ, ὅταν ἀποσοβηθῇ ὁ ἐξ ὁνατολῶν ἐλόκληρον τὴν Εὐρώπην ὁπειλῶν κίνδυνος. "Εκαστος "Ελλην, ὅστις ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του, ὡς ἐκ τούτου ἔχει τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ διαθέσῃ τὰς ἐσχατικὰς του δυνάμεις ἐναντίον τοῦ λαοῦ του, ἵνα οἱ ἐπερχόμενοι γενεαὶ ὅσιν ὑπερήφανοι δι' αὐτὸν καὶ τὸν εὐγνωμονοῦν διὰ τὴν συμβολήν του εἰς ἀνοχερῆ ἐποχὴν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος. "Ελληνες ἐργάται καὶ ἐργάτριαι : "Εχετε ὑπ' ὄψιν τὴν εὐθύνην, τὴν ὁποίαν φέρετε. "Οδεν ἐγγραφεῖτε ὡς ἐργάται διὰ τὴν Γερμανίαν.

Ἡ τελευταία ἡμέρα πρὸς ἐγγραφὴν διὰ τὴν ἀποστολὴν ἧτις ἀναχωρεῖ ἐκ Θεσσαλονίκης τὴν ὅην Ἀπριλίου, εἶναι ἡ Δευτέρα τῆς 3ης Ἀπριλίου.

Κοινωνικά

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας κ. Ἀπόστολον Καψαμπελίδην ἔμπορον ἐκ Κατερίνης μετὰ τῆς Δ)δος Χρυσοῦλας Χαραλαμπίδου εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Π. Ἀθανασιάδης

ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΙΑΤΡΟΥ

Ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ νευροπαθολόγος ἰατρὸς τῆς πόλεώς μας κ. Ἀλέξανδρος Κωστόπουλος θέλει δεχθῆ ὡς καὶ πρότερον τὴν πελατείαν του ἐν τῷ ἰατρείῳ του Ἐγνατίας 61 καὶ ἐν τῷ γαλλικῷ νοσοκομείῳ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἀρ. Πρωτ. 6964

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας "Εχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 2 ἐδ. 2 τοῦ Νόμου 3250 καὶ τὴν ὑπ' ἀρ. 5111)2/44 γνωμοδότησιν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ

Ἀποφασίζομεν

Ἀτρέμην τὴν ἐκ τοῦ ἀνωτέρω νόμου ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν καὶ ἐπιτρέπομεν εἰς τὸν Βασίλειον Ἰω. Κατσούλην κάτοικονΘεσ)νίκης, ὅπως πωλήσῃ ἐλευθέρως τοὺςἘβδόμη τσικαὶΠαλιούργιατοῦ χωρίου Νησὶ Βερροίας κείμενον κτῆμα του συνολικῆς ἐκτάσεως 438 περίπου στρεμμάτων ἐφ' οὗ οὗτος ἀξιοῖ δικαίωμα κυριότητος.

Ἡ παροῦσα ἄδεια χορηγεῖται ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς προσαγωγῆς ἐνώπιον τοῦ οἰκείου συμβολαιογράφου 1) βεβαιώσεως περὶ καταβολῆς εἰς τὸ οἰκεῖον Ταμεῖον τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου 3565 ἄρθρον 5 προβλεπομένων δικαιωμάτων ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ καὶ ἤτις βεβαιωσις δέον νὰ ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ συμβόλαιον πωλήσεως καὶ 2) πιστοποιητικὸν τῆς ἁρμοδίας ἑλληνικῆς ἀρχῆς ὅτι ὁ ἀγοραστὴς κέκτηται τὴν ἑλληνικὴν ὑπηκοότητα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19)2)44.

Ὁ ὑφυπουργὸς

Γ. ΠΑΜΠΟΥΚΑΣ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 10.30 π. μ. ἐν τῷ Ἱερῷ ναῷ τῆς Ἀγειροπαιήτου τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν υἱοῦ, συζύγου, πατρὸς καὶ ἀδελφοῦ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΟΓΚΑΛΙΔΟΥ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως εὐαρεστούμενοι προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν "Υψιστον δεήσεις των.

Ἡ δεξίωσις γενήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ μας Σοφοκλέους 2Α.

Ἡ μήτηρ Μελπομένη. Ἡ σύζυγος Ἀγάθη. Τὰ τέκνα Ἀντιγόνη, Ὑπατία. Οἱ ἀδελφοὶ "Ολγα, Νικόλαος Ὀρφανίδης, Ἰφιγένεια, Θεοφύλακτος Θεοφύλακτος, Ὑρσούλη Χρῆστος Φωκᾶς, Ἰουλία, Ὀρφεὺς Κογκαλίδης.

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν καὶ ὥραν 9.30 π. μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν υἱοῦ, ἀδελφοῦ καὶ ἀνεψιοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ζ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην του ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν "Υψιστον δεήσεις των.

Ἡ Δεξίωσις γενήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ μας, ὁδὸς Μοναστηρίου πάροδος Ἁγίων Πάντων ἀριθ. 20.

Οἱ γονεῖς : Ζήσης καὶ Μαριγὼ Ἀναγνωστοπούλου. Οἱ ἀδελφοί : Θάλεια, Ἀντώνης καὶ Χρῆστος Ἀναγνωστόπουλος. Οἱ συγγενεῖς.

ΣΗΜ. Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

Τελοῦντες τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 2 Ἀπριλίου καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας τεσσαρακονθήμερον ἀρχιτρατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυκλαύστου καὶ ἀλησμονήτου μας συζύγου, μητρός, μυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς

ΓΕΩΡΓΙΑΣ Ν. ΒΑΜΒΑΚΑ

παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὡς καὶ πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτῆς ὅπως προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν "Υψιστον δεήσεις των.

Ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 31—3 1944

Ὁ σύζυγος Νικόλαος Βαμβακᾶς. Τὰ τέκνα Κώστας καὶ Χρῆστος. Οἱ γονεῖς Κώνστ. Βαμβακᾶς, Ἀναστασία Κ. Βαμβακᾶ. Οἱ ἀδελφοί

Ἡ δεξίωσις γενήσεται ἐν τῇ οἰκίᾳ μας Μητροπόλεως 103.

Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι.

Ἀριθ. 7794 ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ. Ἐν Θεσ)νίκῃ σήμερον 28 Μαρτίου 1944 ἡμέραν Τρίτην ὥραν 10 π.μ. ὁ δ. κλητὴρ τῶν ἐν Θεσ)νίκῃ Πρωτ)κῶν Ν. Ντότσικας τῇ παραγγελίᾳ τοῦ Δικηγόρου Χρ. Χριστοφιλοπούλου ὡς πληρεξουσίου τοῦ Λουκᾶ Θεοδώρου κατοίκου Θεσ)νίκης, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα Πρωτ)κῶν Θεσ)νίκης διὰ τὴν Καλλιόπην σύζ. Λ. Θεοδώρου τὸ γένος Χρ. Σκαμπαρδοπούλου κάτοικον τέως Ἀθηνῶν καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς τὴν ὑπ' ἀριθ. 127)24-3-44 πρᾶξιν τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Θεσ)νίκης Πρωτοδίκου Ἀπ. Μίχου ὡς Εἰσηγητοῦ, δι' ἧς ὡρίσθη χρόνος πρὸς ἔξέτασιν τῶν μαστύρων ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ὑπ' ἀριθ. 154)14 ἀποφ. Πρωτ)κείου Θεσ)νίκης ἡ 26 Ἀπριλίου 1944 ἡμέρα Τετάρτη καὶ ὥρα 10 π.μ. διὰ τὰ νόμιμα. Καλεῖται δὲ ἡ ἐναγομένη νὰ παραστῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν μαρτύρων κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον